EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 4.4.2006
KOM(2006) 154 lõplik

2006/0056 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS

võõrliikide ja piirkonnast puuduvate liikide kasutamise kohta vesiviljeluses

{SEK(2006) 421}

(komisjoni esitatud)

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

- **Ettepaneku põhjused ja eesmärgid**

Vesiviljelus on kiiresti arenev sektor, kus tegeldakse uuendustegevusega ja uuritakse uusi turustusvõimalusi. Et kohandada tootmist turutingimustele, on oluline, et vesiviljelustööstuses mitmekesistataks kasvatatavaid liike.

Varem on vesiviljelus saanud majanduslikku tulu võõrliikide (näiteks vikerforelli, hiidaustri) asustamisest ning selliste liikide kasvatamisest, mida piirkonnas ei esine biogeograafiliste tingimuste tõttu. Seepärast on tõenäoline, et vesiviljelustööstus jätkab uute liikide kasutamist, et rahuldada turunõudeid. Sellest tulenevalt oleks heaperemehelik mitte ühendada eelmainitud majanduslikku kasvu võimalike ohtudega ökosüsteemile, mida kujutavad endast võõrliigid, ning ennetada ja vältida negatiivset bioloogilist koostoimet pärismaiste liikidega, kaasa arvatud geneetilisi muutusi, ning piirata sihtgruppi mittekuuluvate liikide levikut ja muid kahjustavaid mõjusid. Just see on käesoleva ettepaneku peaeesmärk.

Tuleks märkida, et võõrliikidega, peamiselt ilusa välimuse tõttu kasvatatavate kaladega, kaubeldakse märkimisväärselt, kuid nende liikide pidamist lemmikloomapoodides, aianduskeskustes ning ärilistel ja isiklikel eesmärkidel peetavates akvaariumides ei käsitleta ühise kalanduspoliitika raames ja seetõttu ei kuulu see käesoleva määruse reguleerimisalasse.

Invasiivseid võõrliike peetakse üheks Euroopa Liidu ja kogu maailma bioloogilise mitmekesisuse kao peapõhjuseks. Võõrliikidel võib olla ka märkimisväärne majanduslik ja sotsiaalne mõju. Kõik see võib kahjustada Euroopa Liidu säästva arengu eesmärkide saavutamist. Kalandusalase bioloogilise mitmekesisuse tegevuskava (KOM(2001) 162, IV osa) IX meetmes (uute liikide asustamise piiramise ja loomade tervise tagamise kohta) võttis komisjon kohustuse põhjalikult hinnata võõrliikide potentsiaalset mõju vesiviljeluses ning toetada Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) mereorganismide asustamise ja ümberasustamise tegevusjuhise ning Euroopa siseveekalanduse nõuandekomitee (EIFAC) mere- ja mageveeorganismide asustamise ja ümberasustamise kaalumise tegevusjuhise ja protseduuride käsiraamatu kohaldamist.

Lisaks võttis komisjon Euroopa vesiviljeluse säästva arengu strateegias (KOM(2002) 511) endale kohustuse töötada välja võõrliikide asustamise eeskirjad vesiviljeluse puhul. Tuginedes olemasolevatele mittekohustuslikele ICESi ja EIFACi eeskirjadele, püütakse käesoleva määruse ettepanekuga kehtestada Euroopa Liidu raamistiku, et tagada piisav veekeskkonna kaitse ohtude eest, mis kaasnevad võõrliikide kasutamisega vesiviljeluses. Käesoleva määruse kohaldamisel hõlmab vesiviljelus rannakarplaste põhjakasvatust ning nii kalakasvandusi kui ka õngitsemisteenust pakkuvaid kalamajandeid, mille tegevus põhineb vesiviljeluse meetoditel.

- **Üldine taust**

Raamatus „Invasive aquatic species in Europe” (E. Leppäkoski jt, 2002) on nimetatud 69 võõrliiki, mis on Euroopasse sisse toodud vesiviljeluseks või asustamiseks alates 19. sajandi lõpust. 28 neist on kahepoolmelised karploomad, 27 kalad, kümme on vetikad, kolm kõhtjalgsed ja üks on õistaim. Kaks nendest – vikerforell ja hiidauster – on ühed tänapäeva

Euroopa vesiviljeluses kõige laiemalt levinud liigid, mis näitab, et võõrliikide kontrollitud asustamine võib tööstusele kasu tuua. Hiidauster on praeguseks niivõrd laialt levinud, et see moodustab umbes 80% maailma austritoodangust. Tänapäeval levib hiidauster kiiresti ja kaldub mõnes piirkonnas söödava rannakarbi (*Mytilus edulis*) elupaiku üle võtma.

Võõrliikide ränne võib sageli kaasa tuua ka parasiitide ja nakkusetekitajate leviku. Näiteks eosloom (*Bonamia ostreae*), mis teadlaste arvates toodi ühendusse Euroopa austrite rändega Põhja-Ameerika Vaikse ookeani poolselt rannikult, on kaasa toonud pärismaiste austrivarude kümnekordse vähenemise ühenduses. Nakkusetekitajate levik kuulub siiski loomatervishoidu käsitlevate ühenduse õigusnormide reguleerimisalasse, mistõttu seda käesolevas määruse ettepanekus ei käsitleta. Samuti ei käsitleta parasiite, mis kuuluvad loomatervishoidu käsitlevate õigusnormide reguleerimisalasse, võõrliike käsitlevates õigusnormides.

Kahepoolmeliste molluskite ränne võib samuti kaasa tuua kahju ökosüsteemidele molluskeid saatvate, sihtgruppi mittekuuluvate võõrliikide tõttu. Mõned kahjuritest, kes austritega kaasa rändavad, on liudkodalane (*Crepidula fornicata*) ja solgelimulane (*Styela clava*). Ühendusel on hästi läinud, et ülalnimetatud asustamine merre ja magevette ei ole põhjustanud tõsisemat kahju, kui arvestada sissetoodud liikide arvu ja päritolukohta. Siiski ei ole põhjust rahuloluks ja seepärast on õige aeg kehtestada kõnealused õigusnormid.

- **Ettepanekus käsitletavas valdkonnas kehtivad õigusnormid**

Asjakohane õigusakt kõnealust valdkonda käsitlevate ühenduse õigusnormide seas on direktiiv 92/43/EÜ (edaspidi „elupaikade direktiiv”), milles on sätestatud, et liikmesriigid „tagavad, et kõikide liikide tahtlik asustamine nende territooriumile, kus need liigid on võõrliigid, oleks reguleeritud, nii et see ei kahjustaks looduslikke elupaiku nende looduslikul levilal ega kohalikku looduslikku loomastikku ja taimestikku, ja keelavad niisuguse taasasustamise, kui nad peavad seda vajalikuks”. Siiski ei ole selge, kuidas nii juhuslik, tahtmatu asustamine kui ka tehiskeskkonna asustamine on nimetatud õigusaktiga hõlmatud.

Kuigi on võimalik, et kooskõlas elupaikade direktiiviga juba võetud haldusmeetmed ja käesolev uus määruse ettepanek mõneti kattuvad, ei ole see tingimata probleem, kuna loodetakse, et eelnimetatud tegevuse käigus saadud kogemus edendab käesolevas ettepanekus ettenähtud uue lubade süsteemi sisseseadmist ja toimimist.

Muud ühenduse õigusaktid, nagu direktiivid, mis käsitlevad teatavaid keskkonnamõju hindamise projekte (keskkonnamõju hindamine), vesiviljelusloomade tervishoidu ning ühenduse veepoliitika tegevusraamistikku, hõlmavad võõrliikide kahjulikku mõju, kuid ei ole vesiviljelusele eriomased ja jätavad ruumi võõrliikide levimise ohule ja sellega kaasnevale keskkonnakahjule.

- [140]**Kooskõla Euroopa Liidu muude põhimõtete ja eesmärkidega**

Ülalnimetatud põhjustel järeldatakse, et kehtivad õigusnormid ei ole täielikult piisavad reguleerimaks võõrliikide kasutamist vesiviljeluses praegusel ajal. Igal juhul tehakse ettepanek, et lubade väljaandmisel käesoleva määruse alusel ei kaotataks vajadust järgida kõiki kehtivaid eeskirju. Juhul kui tulevikus võetakse kasutusele ühenduse üldine võõrliike käsitlev raamistik, kohandatakse vajaduse korral käesolevat määrust nimetatud raamistikuga või liidetakse määrus sellega.

Käesolevas ettepanekus esitatud meetmed on oluline samm keskkonnaprobleemide kaasamisel ühisesse kalanduspoliitikasse kooskõlas asutamislepingu artikliga 6. Selle taustal oli käesoleva ettepaneku vajadust käsitletud juba ühise kalanduspoliitika reformi käigus vastuvõetud poliitilistes tekstides[1].

Käesolevas määruse ettepanekus rakendatakse meetmeid, mis on ette nähtud Euroopa Ühenduse bioloogilise mitmekesisuse strateegias ja kalandusalases bioloogilise mitmekesisuse tegevuskavas[2], ning loodetakse, et see aitab peatada bioloogilise mitmekesisuse kadu, nagu on sätestatud kuuendas keskkonnaalases tegevusprogrammis ja Euroopa Ühenduse säästliku arengu strateegias. Samuti aitab see saavutada üldist eesmärki märkimisväärselt vähendada bioloogilise mitmekesisuse kao ulatust, nagu on sätestatud säästva arengu ülemaailmse tippkohtumise tegevuskavas.

Lisaks on ülalnimetatud meetmed kooskõlas ökosüsteeme, elupaiku või teisi liike ohustavate võõrliikide ennetamise, nende asustamise ja mõju leevendamise põhimõtetega, mis on vastu võetud bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni otsuses VI/23; konventsiooni üks osaline on Euroopa Ühendus.

2. KONSULTEERIMINE HUVITATUD ISIKUTEGA JA MÕJU HINDAMINE

- **Konsulteerimine huvitatud isikutega**

Konsultatsioonimeetodid, peamised sihtvaldkonnad ja vastajate üldiseloomustus

Ametlikult konsulteeriti 46 eksperdist koosneva rühmaga, kelle hulgas olid esindajad liikmesriikidest (15 valitsuse eksperti EL 15-st ja seitse EL 10-st); Euroopa Majanduspiirkonnast (EMP) ja Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsioonist (EFTA) (kolm valitsuse eksperti), tööstusharust (kuus kalanduse ja vesiviljeluse nõuandekomitee vesiviljeluse töörühma nimetatud esindajat), valitsusvälistest organisatsioonidest (kaks isikut Ühendkuningriigist ja üks Madalmaadest), ICESist (viis asustamise ja ümberasustamise töögrupi kogemusega isikut), EIFACist (üks ekspert), Põhja-Atlandi lõhe kaitseorganisatsioonist (NASCO) (üks peakontori esindaja ja üks tööstusharuga suhtlemise töörühma esindaja) ning neli erasektori eksperti. Kõnealuse rühma ühepäevane kohtumine korraldati Brüsselis 2003. aasta detsembris, et arutada eelnevalt levitatud dokumenti ja kuulata erasektori ekspertide ettekandeid. Kirjalikud kommentaarid õigusakti eelnõu kohta saadi 2004. ja 2005. aasta jooksul. Ettepanek esitati ja seda arutati kolmel kalanduse ja vesiviljeluse nõuandekomitee vesiviljeluse töörühma koosolekul 2004. ja 2005. aastal.

Vastuste kokkuvõte ja nende arvessevõtmine

Algselt oli kavas kaasata ettepanekusse meetmed tehistingimustes peetava lõhe leviku tõkestamiseks. Kuna kehtivad NASCO suunised kõnealuses valdkonnas on hindamisel kogemuste ja teaduse arengu seisukohast, ilmnes vastukajast, et seda aspekti tuleks käsitleda eraldi ja mitte osana võõrliike käsitlevatest õigusaktidest. Seetõttu peeti kohaseks see

---

1 Komisjoni teatis, milles sätestatakse ühenduse tegevuskava, et lisada keskkonnakaitsenõuded ühisesse kalanduspoliitikasse, KOM(2002) 186; komisjoni teatis nõukogule ja parlamendile Euroopa akvakultuuri säästva arengu strateegia", KOM(2002) 511.

2 Komisjoni teatis nõukogule ja Euroopa parlamendile – Kalandusalane bioloogilise mitmekesisuse tegevuskava, KOM (2001) 162 (lõplik).

käesolevast ettepanekust välja jätta. Arutelu pooled, välja arvatud valitsusvälised organisatsioonid, soovitasid vältida liigselt tsentraliseeritud ja raskepärast lähenemisviisi ning ettepanekut muudeti nii, et selles tunnustataks liikmesriikide pädevust selles valdkonnas. Teisalt nõuti ühtlustatud suuniseid kohaldamis-, riskihindamis- ja karantiinietapiks ning need on esitatud selleks, et tagada õigusaktide ühtlane kohaldamine liikmesriikides. Käesolev ettepanek põhineb suuresti eelnimetatud arvamustel.

- **Ekspertarvamuste kogumine ja kasutamine**

Asjaomased teadus- ja ekspertiisivaldkonnad

Hõlmati mere- ja mageveebioloogia, ökoloogia ja vesiviljelustehnoloogia valdkonnad.

Kasutatud metoodika

Huvirühmade ametlik koosolek pärast aruteludokumendi levitamist. Kalanduse ja vesiviljeluse nõuandekomiteega konsulteerimine ning kaks sellele järgnenud arutelu eelnõu teksti üle elektronposti teel.

Peamised organisatsioonid/eksperdid, kellega konsulteeriti

i) Rahvusvahelised organisatsioonid, nagu ICES, EIFAC, NASCO;

ii) spetsialiseerunud uurimiskeskused (*Marine Organism Investigations* ja *Hull International Fisheries Institute*)

iii) liikmesriikide ametiasutuste, vesiviljelustööstuse ja valitsusväliste organisatsioonide eksperdid.

Saadud ja kasutatud arvamuste kokkuvõte

Peamine järeldus on, et ollakse üksmeelsel seisukohal, et potentsiaalselt on olemas pöördumatute tagajärgedega tõsine oht. Konkreetsemad tehnilised aspektid on muu hulgas järgmised.

Leviku tõkestamise küsimusi tuleks käsitleda eraldi. Tuleks pöörata tähelepanu mõistetele, eriti pärismaiste ja võõraste liikide eristamisele. Kõnealune õigusakt peaks hõlmama vesiviljelusel põhinevat kalakasvatust ja klassikalist vesiviljelust. Riskianalüüs, mis hõlmab leevendavaid ja kaitsvaid meetmeid, tuleks kaasata menetlusse ning täpsustada, kes riskianalüüsi teeb ja kes seda hindab. Määruses ei tohiks teha liiga palju ettekirjutusi ning üksikasjalik korraldus tuleks jätta liikmesriikide hooleks. Euroopas on vaja täiendada teadmisi karantiinijaamade alal. Geneetiliselt muundatud organismid tuleks kaasata ning triploidseid organisme ei tohiks käsitada kahjututena. Käesolev ettepanek põhineb suuresti eespool esitatud seisukohtadel, kuid geneetiliselt muundatud organismid jäeti kohaldamisalast välja, kuna need kuuluvad juba kehtivate ja koostatavate ühenduse õigusaktide reguleerimisalasse.

Ekspertarvamuse avalikustamiseks kasutatud vahendid

Huvirühmade koosoleku peamised otsused esitati kalanduse ja vesiviljeluse nõuandekomitee II vesiviljeluse töörühmale; arutelu protokoll on kättesaadav kalandusasjade peadirektoraadi veebilehel. Elektronposti teel toimunud arutelu käigus saadeti enamik sõnumeid kõikidele arutelu pooltele ilma hoiatuseta piiratud levitamiseks ettenähtud teabe kohta.

- **Mõju hindamine**

Mõju hindamise käigus eri võimaluste kaalumisel selgus, et käesolev ettepanek on eelistatum kui võimalus mitte kohaldada kõnealust õigusakti ühendusesisese rände suhtes ning eristada asustamist, mida tehakse võõrliikidega, ja ümberasustamist, mida tehakse liikidega, mida pole nende levikualal biogeograafilistel põhjustel. Tööstusharu esindajad märkisid, et taotlemise, riskianalüüsi tegemise ja karantiini rahastamise kulud välistaks võõrliikide asustamise taotlused tulevikus. Arvestades ülaltoodut, ei sätestata käesolevas ettepanekus, et taotleja on kohustatud kandma riskianalüüsi kulud kõikidel juhtudel (vaata artikli 9 lõiget 1). Nagu eespool nimetatud, põhineb suur osa vesiviljelusest praegu võõrliikidel (vikerforell, hiidauster, karpkala) ja ettevõtjad võivad ühineda, et jagada taotluse koostamiseks vajaliku teabe saamise ning vajaduse korral ka riskianalüüsi tegemise kulusid. Käesoleva ettepanekuga nähakse ette ka lubade väljastamine järjestikuste liikumiste tarvis viie aasta jooksul, mis samuti vähendab kulusid ja lihtsustab menetlust.

Selleks et järgida Euroopa Liidu praegust riskianalüüsi tegemise tava, otsustati riskianalüüsi tegemine, mis on nõuandekomitee pädevuses, eraldada riski maandamisest, mis kuulub pädevate asutuste kompetentsi. Sel põhjusel ei tehtud ettepanekut anda mõlemad ülesanded pädevate asutuste täita, nagu algselt kavandati. Mõju hindamine tõstatas ka küsimuse, kas käesolev ettepanek on enneaegne, kuna IMO ballastvee konventsioon, mis sõlmiti 2004. aasta veebruaris, käsitleb samuti võõrliikide probleemi. Arvestades nimetatud konventsiooni määramata jõustumiskuupäeva ja võõrliikidega kaasnevate ohtude olemust ning võttes arvesse ettevaatusprintsiipi, otsustati, et määruse ettepaneku esitamine ei ole enneaegne.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

- **Kavandatud meetmete kokkuvõte**

Käesoleva õigusakti eesmärk praeguses sõnastuses on saavutada tasakaal subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtte vahel. Otsuste langetamine on jäetud liikmesriikidele, kes peaksid suutma kavandatud asustamisega kaasnevaid ohtusid ettenähtud tingimustel hinnata. Taotlejad on kohustatud esitama taotluse, mis annab liikmesriikide ametiasutustele piisavat teavet, et otsust langetada. Taotluse sisu, mis on kõikide juhtumite puhul kohustuslik, on piisav, et saaks hinnata, kas liikumine on rutiinne või mitte. Samuti sisaldab see piisavalt kriteeriume, et liikmesriikide tasandil otsustada, kas tuleks teha keskkonnaohu hindamine ja kes sellisel hindamisel osaleks. Keskkonnaohu hindamise analüüs aitab omakorda otsustada, kas luba anda või mitte. Juhtudel, kui liikumine võiks tõenäoliselt mõjutada teist liikmesriiki, võimaldab „ühenduse kord” komisjonil konsulteerida teiste liikmesriikide ja asjakohaste komiteedega. Sel juhul võib komisjon kuue kuu jooksul otsustada, kas kinnitada või tühistada otsus või seda muuta. Käesolev ettepanek põhineb olulisel määral kehtivatel mittekohustuslikel ICESi ja EIFACi tegevusjuhistel ja Kanada veeorganismide asustamise ja ümberasustamise eeskirjadel, milles arendatakse ICESi tegevusjuhist märkimisväärselt edasi. See ei välista ICESi ja EIFACi tegevusjuhiste vabatahtlikku rakendamist liikmesriikide tasandil.

- **Õiguslik alus**

Õiguslik alus on asutamislepingu artikkel 37, võttes arvesse vesiviljelustegevuse spetsiifikat ja vee-elusressursside säilitamise eesmärki ühise kalanduspoliitika raames (nõukogu määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 1 lõige 1 ning artikli 1 lõike 2 punktid a ja f[3]).

- **Subsidiaarsuse põhimõte**

Subsidiaarsuse põhimõtet kohaldatakse niivõrd, kuivõrd ettepanek ei kuulu ühenduse ainupädevusse.

Nagu eespool nimetatud, kuulub käesolev ettepanek ühise kalanduspoliitika rakendamisalasse, mis on ühenduse ainupädevuses. Seetõttu subsidiaarsuse põhimõtet ei kohaldata.

- **Proportsionaalsuse põhimõte**

Ettepanek on proportsionaalsuse põhimõttega kooskõlas järgmistel põhjustel.

  - 2003. aasta detsembri koosolekust jäi kõlama mõte, et rohkem tuleb rõhku panna proportsionaalsusele ning tuleb tagada, et tööstusharu võtaks uue õigusakti omaks, mitte ei suhtuks sellesse kui veel ühte mittetoimivasse seadusandlikusse koormasse. Käesoleva ettepanekuga taotletakse pigem tasakaalu keskkonnakaitse ja vesiviljelustööstuse vajaduste vahel ega minda kergema vastupanu teed, milleks on keelustada igasugune võõrliikide kasutamine.

  - Käesoleva ettepanekuga püütakse jagada finantskohustusi ja halduskoormust kõikide osapoolte vahel õiglaselt.

- **Õigusakti valik**

Kavandatud õigusakt on määrus. Kuigi direktiiv oleks põhimõtteliselt samuti võimalik, arvati, et vesiviljelussektori dünaamilisest olemusest tingituna ollakse pigem huvitatud üksikasjalike eeskirjade kehtestamisest määruse vormis kui lõpptulemuseni jõudmise kohustuse kehtestamisest.

4. MÕJU EELARVELE

Kõnealune määrus võib avaldada teatavat mõju seoses tööajaga, mis kulub võõrliikide tulevaste liikumiste tarvis esitatavate taotluste koostamisele, ning vahenditega, mida on vaja, et konsulteerida kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomiteega ning kalanduse ja vesiviljeluse nõuandekomiteega, kuid see on kõnealuste komiteede rutiinne töö.

[3] ELT L 358, 31.12.2002, lk 59.

2006/0056 (CNS)

Ettepanek:

NÕUKOGU MÄÄRUS

võõrliikide ja piirkonnast puuduvate liikide kasutamise kohta vesiviljeluses

EUROOPA ÜHENDUSE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 37,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,[4]

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,[5]

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust[6]

ning arvestades järgmist:

(1) Asutamislepingu artikli 6 kohaselt tuleb ühenduse poliitika ja tegevuse määratlemisse ja rakendamisse integreerida keskkonnakaitse nõuded ning eelkõige pidada silmas säästva arengu edendamist.

(2) Vesiviljelus on kiiresti arenev sektor, kus tegeldakse uuendustegevusega ja uuritakse uusi turustusvõimalusi. Selleks et kohandada tootmist turutingimustele, on oluline, et mitmekesistataks vesiviljeluses kasvatatavaid liike.

(3) Võõrliikide asustamine ja piirkonnast puuduvate liikide (nagu näiteks vikerforelli, hiidaustri ja lõhe) ümberasustamine on olnud vesiviljelusele varasematel aegadel majanduslikult kasulik ning poliitiline eesmärk on tulevikus suurendada liikide asustamisest ja ümberasustamisest saadavat tulu, ent vältida samal ajal ökosüsteemide muutmist, ennetada negatiivset bioloogilist koostoimet (sealhulgas geneetilisi muutusi) pärismaise populatsiooniga ning piirata sihtgruppi mittekuuluvate liikide levikut ja kahjulikku mõju looduslikele elupaikadele.

(4) Invasiivseid võõrliike peetakse bioloogilise mitmekesisuse kao üheks peamiseks põhjuseks. Vastavalt bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni (mille üheks osapooleks on ühendus) artikli 8 punktile h on iga osapool kohustatud, kuivõrd see on võimalik ja asjakohane, vältima selliste võõrliikide asustamist, mis ohustavad ökosüsteeme, elupaiku või liike, ning selliseid liike reguleerima ja likvideerima. Bioloogilise mitmekesisuse konventsiooni osapoolte konverents on vastu võtnud otsuse VI/23, mis käsitleb ökosüsteeme, elupaiku või liike ohustavaid võõrliike ning mille lisas on kehtestatud nimetatud võõrliikide ennetamise, asustamise ja nende mõju

[4] ELT C , , lk. .
[5] ELT C , , lk. .
[6] ELT C , , lk. .

vähendamise juhtpõhimõtted [vt: *http://www.biodiv.org/decisions/default.aspx?m=COP-06&id=7197&lg=0*].

(5) Liikide ümberasustamine nende loodusliku elupaiga ulatuses piirkondadesse, kus nad puuduvad spetsiifilistel biogeograafilistel põhjustel, võib samuti ohustada algupärast ökosüsteemi ning selline ümberasustamine peaks kuuluma käesoleva määruse reguleerimisalasse.

(6) Seepärast peaks ühendus välja töötama raamistiku, et tagada veekeskkonna piisav kaitse ohtude eest, mis kaasnevad võõrliikide kasutamisega vesiviljeluses. Nimetatud raamistik peaks hõlmama potentsiaalsete riskide analüüsi, ennetus- ja ettevaatuspõhimõttel rajanevate meetmete võtmist ning vajaduse korral situatsiooniplaanide kehtestamist. Kõnealused toimingud peaksid põhinema kogemustel, mis on saadud kehtivate mittekohustuslike raamistike põhjal, eriti seoses Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) mereorganismide asustamise ja ümberasustamise tegevusjuhisega ja Euroopa siseveekalanduse nõuandekomitee (EIFAC) mere- ja mageveeorganismide asustamise ja ümberasustamise kaalumise tegevusjuhise ja protseduuride käsiraamatuga.

(7) Käesolevas määruses sätestatud meetmed ei tohiks piirata nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ (looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta)[7], nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/337/EMÜ[8] (keskkonnamõju hindamise kohta), nõukogu direktiivi 2006/XX/EÜ (mis käsitleb akvakultuurloomade ja akvakultuuritoodete loomatervishoiunõudeid ning teatavate veeloomadel esinevate haiguste ennetamist ja tõrjet)[9] ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik)[10] kohaldamist

(8) Potentsiaalsed riskid, mis võivad mõnel juhul olla geograafiliselt laiaulatuslikud, ilmnevad algselt rohkem piiratud alal. Ühenduse eri veekeskkondade omadused võivad olla väga erinevad ning liikmesriikidel on asjakohased teadmised, järelevalvesüsteemid ja pädevus, et hinnata ja ohjata riski veekeskkondadele, mis kuuluvad nende suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla. Seepärast on kohane, et käesolevas määruses sätestatud meetmete rakendamine on põhiliselt liikmesriikide kohustus.

(9) Juhtude jaoks, kui riskid ei ole tähtsusetud ja võivad mõjutada teisi liikmesriike, peaks olema kehtestatud ühenduse süsteem, kuidas huvitatud isikutega konsulteerida ja lube kinnitada enne nende väljaandmist liikmesriikide poolt. Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee, mis asutati nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta)[11] artikliga 33, peaks konsultatsioonide käigus andma teadusalaseid nõuandeid

---

7 ELT L 206, 22.7.1992, lk 7. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

8 ELT L 175, 5.7.1985, lk. 4. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2003/35/EÜ (ELT L 156, 25.6.2003, lk 17).

9 ELT L [lisada nõukogu direktiivi ametlik number] (vastu võtnud komisjon 23.8.2005, KOM(2005) 362).

10 ELT L 327, 22.12.2000, lk 1.

11 ELT L 358, 31.12.2002, lk 59.

ning komisjoni otsusega 1999/478/EMÜ[12] asutatud kalanduse ja vesiviljeluse nõuandekomitee peaks edastama huvitatud isikute vesiviljelus- ja keskkonnakaitsealaseid nõuandeid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I peatükk
Sisu, reguleerimisala ja mõisted

Artikkel 1
Sisu

Käesoleva määrusega luuakse võõrliikide ja piirkonnast puuduvate liikide vesiviljelust reguleeriv raamistik, et hinnata ja minimeerida nimetatud liikide võimalikku mõju veekeskkonnale ja sel viisil soodustada kõnealuse sektori säästvat arengut.

Artikkel 2
Reguleerimisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse võõrliikide asustamise suhtes ja piirkonnast puuduvate liikide ümberasustamise suhtes eesmärgiga kasutada nimetatud liike ühenduse piires vesiviljeluses.

2. Käesolevat määrust ei kohaldata veeorganismide liikmesriikidesisese ümberasustamise suhtes, välja arvatud:

   a) juhul kui ümberasustamine toimub liikmesriigi territooriumile väljaspool Euroopat või selliselt territooriumilt või selliste territooriumide vahel;

   b) juhul kui ümberasustamine toimub veekogude vahel eri ökopiirkondades, nagu on määratletud Euroopa parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik)[13] II lisas, ning

   c) juhtudel, mil teaduslikud nõuanded annavad alust oletada ümberasustamisest tulenevat keskkonnaohtu.

3. Erandina lõikest 2 võivad liikmesriigid otsustada, et käesolevat määrust kohaldatakse nende territooriumil toimuva ümberasustamise suhtes ka muudel juhtudel.

4. Käesolev määrus hõlmab kõiki vesiviljelusrajatisi, mis kuuluvad liikmesriikide jurisdiktsiooni alla, olenemata nende suurusest, omadustest või seal kasvatatavate veeorganismide liigist. Käesolev määrus hõlmab vesiviljelust, mille puhul kasutatakse mis tahes veekeskkonda.

---

[12] ELT L 187, 20.7.1999, lk 70.
[13] ELT L 327, 22.12.2000, lk 1.

5. Käesolevat määrust ei kohaldata dekoratiivsete veeloomade või -taimede pidamise suhtes lemmikloomapoodides, aianduskeskustes või akvaariumides, kui neil ei ole otsest kokkupuudet ühenduse loodusvetega, ega rajatistes, kus on heitvee puhastusseadmed, mis täidavad artiklis 1 sätestatud eesmärke.

Artikkel 3
Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) *vesiviljelus* – veeorganismide pidamine või kasvatamine tehnoloogiate abil, mis on välja töötatud kõnealuste organismide tootmiseks suuremas koguses, kui see on võimalik looduslikus keskkonnas, kusjuures organismid on füüsilise või juriidilise isiku omand kogu pidamise või kasvatamise ajal kuni saagi kogumiseni, viimane kaasa arvatud;

2) *avatud vesiviljelusrajatis* – rajatis, kus tegeldakse vesiviljelusega veekeskkonnas, mis ei ole looduslikust veekeskkonnast läbimatute tõketega eraldatud, et takistada selliste peetavate isendite või sellise bioloogilise materjali väljapääsu, mis võiks elavana säilida ja hiljem paljuneda;

3) *kinnine vesiviljelusrajatis* – rajatis, kus tegeldakse vesiviljelusega veekeskkonnas, mis on looduslikust veekeskkonnast läbimatute tõketega eraldatud, et takistada selliste peetavate isendite või sellise bioloogilise materjali väljapääsu, mis võiks elavana säilida ja hiljem paljuneda;

4) *veeorganism* – mis tahes vees elav looma- või taimeriiki või ainuraksete hõimkonda kuuluv organism, kaasa arvatud kõik isendite osad, sugurakud, seemned, munad või levised, mis võivad elavana säilida ja hiljem paljuneda;

5) *polüploidne organism* – veeorganism, mille rakkudes on kromosoomide arvu muudetud rakkude manipulatsiooni tulemusena;

6) *võõrliik* –

   a) veeorganismi liik, alamliik või madalam takson, mis esineb väljaspool selle looduslikku või potentsiaalset levilat tahtliku või juhusliku inimestepoolse asustamise tõttu;

   b) polüploidne organism, olenemata selle looduslikust või potentsiaalsest levilast;

7) *piirkonnast puuduv liik* – veeorganismi liik või alamliik, mida ei esine teatud piirkonnas selle looduslikul levilal biogeograafilistel põhjustel;

8) *sihtgruppi mittekuuluv liik* – mis tahes veeorganismi liik või alamliik, mis on juhuslikult liikunud koos asustatava või ümberasustatava veeorganismiga;

9) *liikumine* – asustamine ja/või ümberasustamine;

10) *asustamine* – protsess, mille käigus tuuakse võõrliik tahtlikult sisse vesiviljeluses kasutamiseks;

11) *ümberasustamine* – protsess, mille käigus asustatakse veeorganism tahtlikult ümber tema loodusliku levila piires vesiviljeluses kasutamise eesmärgil piirkonda, kus teda enne biogeograafilistel põhjustel ei esinenud;

12) *katseline keskkonda viimine* – piiratud hulga veeorganismide keskkonda viimine, et hinnata nende koostoimet kohalike liikide ja elupaikadega selleks, et kontrollida riskianalüüsis kasutatud eeldusi;

13) *taotleja* – füüsiline või juriidiline isik, kes kavandab veeorganismi asustamist või ümberasustamist;

14) *karantiin* – menetlus, mille abil on võimalik hoida veeorganisme või nendega seotud organisme ümbritsevast keskkonnast täiesti eraldi;

15) *karantiinirajatis* – rajatis, kus saab veeorganisme ja nendega seotud organisme hoida ümbritsevast keskkonnast täiesti eraldi;

16) *rutiinne liikumine* – veeorganismi edasitoimetamine tuntud kohast, kui organismi riski käsitatakse liikmesriigi pikaajalise kogemuse põhjal madalana ja see ei näi avaldavat kahjulikku ökoloogilist mõju ega mõjuta tõenäoliselt muid liikmesriike;

17) *mitterutiinne liikumine* – veeorganismide liikumine, mis ei vasta rutiinse liikumise kriteeriumidele;

18) *vastuvõttev liikmesriik* – liikmesriik, kelle territooriumile võõrliik asustatakse või kuhu piirkonnast puuduv liik ümber asustatakse;

19) *saatjaliikmesriik* – liikmesriik, kelle territooriumilt võõrliik sisse tuuakse või kust piirkonnast puuduv liik ümber asustatakse.

II peatükk
Liikmesriikide üldised kohustused

Artikkel 4
Kahjulike mõjude vältimise meetmed

Liikmesriigid tagavad, et võetakse kõik asjakohased meetmed, et hoida ära bioloogilise mitmekesisuse, eriti liikide, elupaikade ja ökosüsteemide toimimise kahjulikku mõjutamist, mis võib toimuda veeorganismide ja sihtgruppi mittekuuluvate liikide vesiviljelusse asustamise või ümberasustamise tagajärjel ning nimetatud liikide levimise tõttu looduslikku keskkonda.

Artikkel 5
Otsuste tegemine ja nõuandvad organid

Liikmesriigid määravad pädeva asutuse, kes vastutab käesoleva määruse nõuete täitmise eest (edaspidi „pädev asutus”). Iga pädev asutus nimetab oma abistamiseks ametisse bioloogia- ja ökoloogiaekspertidest koosneva nõuandekomitee (edaspidi „nõuandekomitee”).

III peatükk
Load

Artikkel 6
Luba

1. Igaüks, kes kavatseb veeorganismi asustada või ümber asustada, peab selleks taotlema vastuvõtva liikmesriigi pädeva asutuse luba. Taotlusi võib esitada kuni viie aasta jooksul toimuvateks korduvateks liikumisteks.

2. Taotleja esitab koos taotlusega I lisas loetletud teabe. Nõuandekomitee annab oma hinnangu selle kohta, kas taotlus sisaldab kogu nõutavat teavet ja on seega vastuvõetav, ning teavitab sellest pädevat asutust.

Artikkel 7
Kavandatud liikumise laad

Nõuandekomitee esitab oma arvamuse selle kohta, kas kavandatud liikumine on rutiinne või mitterutiinne ning kas enne liikumist tuleb kohaldada karantiini või korraldada katseline keskkonda viimine, ning teavitab sellest pädevat asutust.

Artikkel 8
Rutiinne liikumine

Kui on tegu rutiinse liikumisega, võib pädev asutus loa välja anda, viidates vajaduse korral IV ja V peatükis sätestatud karantiini või katselise keskkonda viimise nõuetele.

Artikkel 9
Mitterutiinne liikumine

1. Mitterutiinse liikumise puhul tuleb teha keskkonnaohu hindamine, nagu on kirjeldatud II lisas. Pädev asutus otsustab, kas keskkonnaohu hindamise eest vastutab taotleja või sõltumatu asutus ning kes kannab kulud.

2. Keskkonnaohu hindamise aruande põhjal esitab nõuandekomitee pädevale asutusele oma arvamuse riski kohta, kasutades II lisa 3. osas esitatud kokkuvõtva aruande vormi. Kui nõuandekomitee leiab, et risk on madal, võib pädev asutus anda loa välja ilma täiendavate formaalsusteta.

3. Kui nõuandekomitee leiab, et veeorganismide kavandatud liikumisega kaasnev risk on kõrge või keskmine, vaatab ta taotluse läbi taotlejaga konsulteerides, et teha kindlaks, kas on võimalik kasutada leevendavaid menetlusi või tehnoloogiaid, et alandada riski taset. Nõuandekomitee edastab hindamise tulemused pädevale asutusele II lisa 3. osas esitatud vormis, märkides riskiastme ja selgitades riski alandamise põhjuseid.

4. Pädev asutus võib lube välja anda ainult juhtudel, kui riskianalüüsi tulemused, sealhulgas leevendavad meetmed, näitavad vähest ohtu keskkonnale. Loa väljaandmisest keeldumist tuleb teaduslikult põhjendada.

Artikkel 10
Otsuse tegemise aeg

1. Taotlejat teavitatakse loa väljaandmise või sellest keeldumise otsusest kirjalikult mõistliku ajavahemiku jooksul, ent hiljemalt ühe aasta vältel pärast taotluse esitamise kuupäeva.

2. Liikmesriigid, kes kuuluvad ICESi, võivad taotleda, et ICES vaataks läbi mereorganisme käsitleva taotluse ja riskianalüüsi enne, kui nõuandekomitee esitab oma arvamuse. Sel juhul antakse kuus kuud lisaaega.

Artikkel 11
Teisi liikmesriike mõjutav liikumine

1. Kui organismi kavandatud liikumise potentsiaalne või teadaolev keskkonnamõju võib mõjutada teisi liikmesriike, teavitab pädev asutus neid liikmesriike või muid asjaomaseid riike ja komisjoni oma kavatsusest luba välja anda, saates neile otsuse eelnõu koos seletuskirja ja keskkonnaohu hindamise kokkuvõtva aruandega, mis on esitatud II lisa 3. osas.

2. Asjaomased liikmesriigid võivad kahe kuu jooksul alates teavitamise kuupäevast esitada komisjonile kirjalikke märkusi.

3. Kuue kuu jooksul alates teavitamise kuupäevast ning pärast konsulteerimist kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomiteega, mis on asutatud määruse 2371/2002 artikliga 33, ning kalanduse ja vesiviljeluse nõuandekomiteega, mis on asutatud otsusega 1999/487/EMÜ[14], kinnitab või tühistab komisjon loa väljaandmise otsuse või muudab seda.

4. 30 päeva jooksul alates komisjoni otsuse kuupäevast võivad asjaomased liikmesriigid kõnealuse otsuse nõukokku läbivaatamiseks saata. Sellele järgneva 30 päeva jooksul võib nõukogu teha kvalifitseeritud häälteenamusega teistsuguse otsuse.

Artikkel 12
Loa tühistamine

Pädev asutus võib igal ajal loa tühistada, kui ilmnevad keskkonnale või pärismaisele populatsioonile negatiivselt mõjuvad ettenägematud sündmused.

[14] ELT L 187, 20.7.1999, lk 70. Otsust on muudetud otsusega 2004/864/EÜ (ELT L 370, 17.12.2004, lk 91).

IV peatükk
Asustamise tingimused pärast loa väljaandmist

Artikkel 13
Vastavus muudele ühenduse sätetele

Pärast käesoleva määruse alusel loa väljaandmist võib asustamine toimuda ainult juhul, kui on saadud muud ühenduse õigusega nõutud load ja kui on täidetud muud ühenduse õigusaktidega kehtestatud nõuded, eelkõige:

a) nõukogu direktiiviga 2006/XX/EÜ[15] kehtestatud loomatervishoiunõuded,

b) tingimused, mis on kehtestatud nõukogu 8. mai 2000. aasta direktiiviga 2000/29/EÜ taimedele või taimsetele saadustele kahjulike organismide ühendusse sissetoomise ja seal levimise vastu võetavate kaitsemeetmete kohta.[16]

Artikkel 14
Vesiviljelusrajatisse viimine rutiinse asustamise korral

Rutiinse asustamise korral lubatakse veeorganisme avatud vesiviljelusrajatisse viia tavaliselt ilma karantiinita, välja arvatud juhul, kui pädev asutus nõuab teisiti, tuginedes nõuandekomitee konkreetsele soovitusele.

Artikkel 15
Vesiviljelusrajatisse viimine mitterutiinse asustamise korral

1. Mitterutiinse asustamise korral kohaldatakse veeorganismide avatud ja kinnisesse vesiviljelusrajatisse viimise suhtes lõigetes 2, 3, ja 4 sätestatud tingimusi.

2. Veeorganismid paigutatakse ühenduse territooriumil asuvasse määratud karantiinirajatisse III lisas sätestatud tingimuste kohaselt eesmärgiga luua sugukari.

3. Karantiinirajatis võib asuda muus liikmesriigis kui vastuvõtvas liikmesriigis tingimusel, et kõik asjaomased liikmesriigid nõustuvad sellega ja et see võimalus on lisatud artikli 9 kohaselt koostatud keskkonnaohu hindamise aruandesse.

4. Vastuvõtva liikmesriigi vesiviljeluses võib kasutada ainult asustatud veeorganismide järglaskonda, välja arvatud juhul, kui kõnealused organismid on täielikult paljunemisvõimetud ja tingimusel, et karantiini ajal ei leita ühtegi sihtgruppi mittekuuluvat liiki.

---

15 Vt joonealune märkus 9.
16 ELT L 169, 10.7.2000, lk 1.

Artikkel 16
Katseline avatud vesiviljelusrajatisse viimine

Pädev asutus võib nõuda, et enne veeorganismide viimist avatud vesiviljelussüsteemi toimuks katseline keskkonda viimine, tingimusel et rakendatakse nõuandekomitee soovituste kohaseid leviku tõkestamise erimeetmeid ja ennetusmeetmeid.

Artikkel 17
Situatsiooniplaanid

Mitterutiinse asustamise ja katselise keskkonda viimise korral koostab nõuandekomitee taotlejaga konsulteerides situatsiooniplaani, mis sisaldab muu hulgas asustatud liikide eemaldamist keskkonnast või nende arvukuse vähendamist juhul, kui ilmnevad ettenägematud asjaolud, mis avaldavad negatiivset mõju keskkonnale või teatavale elupaigale omasele populatsioonile. Sellistel juhtudel rakendatakse kohe situatsiooniplaani ja luba tühistatakse vastavalt artiklile 12.

Artikkel 18
Seire

1. Võõrliike jälgitakse pidevalt kahe aasta jooksul pärast nende keskkonda viimist või kogu põlvkonnatsükli jooksul olenevalt sellest, kumb periood on pikem, selleks et hinnata, kas mõjusid ennustati õigesti või kas on avaldunud täiendavaid või erinevaid mõjusid. Eelkõige tuleb jälgida liikide leviku või selle tõkestatuse ulatust. Pädev asutus otsustab, kas taotlejal on piisavad teadmised või peab seiret tegema mõni teine asutus.

2. Olenevalt nõuandekomitee arvamusest võib pädev asutus nõuda pikemat seireperioodi, et hinnata ökosüsteemile avaldatavat võimalikku pikaajalist mõju, mida on raske täheldada lõikes 1 kehtestatud perioodi jooksul.

3. Nõuandekomitee hindab seireprogrammi tulemusi ja märgib eelkõige üles iga sündmuse, millega ei ole keskkonnaohu hindamisel arvestatud. Kõnealuse hindamise tulemused saadetakse pädevale asutusele, kes kannab tulemuste kokkuvõtte artikli 23 kohaselt loodud riiklikku registrisse.

V peatükk
Ümberasustamise tingimused pärast loa väljaandmist

Artikkel 19
Vastavus muudele ühenduse sätetele

Pärast käesoleva määruse alusel loa väljastamist võib ümberasustamine toimuda ainult juhul, kui on olemas muud ühenduse õiguses nõutud load ja kui muud ühenduse eeskirjadega kehtestatud nõuded on täidetud, eelkõige:

a) direktiiviga 2006/XX/EÜ[17] kehtestatud loomatervishoiunõuded,

b) direktiiviga 2000/29/EÜ[18] kehtestatud tingimused.

Artikkel 20
Mitterutiinne ümberasustamine

Avatud vesiviljelusrajatisse mitterutiinse ümberasustamise korral võib pädev asutus nõuda, et enne veeorganismide sinna viimist toimuks katseline keskkonda viimine vastavalt nõuandekomitee nõuannetele ja soovitustele leviku tõkestamise meetmete ja ennetusmeetmete võtmiseks.

Artikkel 21
Karantiin

Vastuvõttev liikmesriik võib erijuhtudel ja komisjoni heakskiidul nõuda karantiini kohaldamist kooskõlas artikli 15 lõigetega 2, 3 ja 4 enne mitterutiinselt ümberasustatavate liikide viimist avatud või kinnisesse vesiviljelusrajatisse. Komisjonile esitatavas heakskiidutaotluses selgitatakse karantiini vajalikkuse põhjuseid. Komisjon vastab sellistele taotlustele 30 päeva jooksul.

Artikkel 22
Seire pärast ümberasustamist

Pärast mitterutiinset ümberasustamist tuleb liike jälgida vastavalt artiklile 18.

VI peatükk
Register

Artikkel 23
Register

Liikmesriigid peavad asustamiste ja ümberasustamiste registrit, mis sisaldab kronoloogilist loetelu kõikidest taotlustest ja nendega seonduvatest dokumentidest, mis on kogutud enne loa väljastamist ja seireperioodi jooksul.

Register avalikustatakse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiiviga 2003/4/EÜ[19] keskkonnateabele avaliku juurdepääsu kohta.

---

17 Vt joonealune märkus 9.
18 Vt joonealune märkus 15.
19 ELT L 41, 14.2.2003, lk 26.

VII peatükk
Lõppsätted

Artikkel 24
Kohandamine tehnika arenguga

I, II ja III lisa muudatused, mis on vajalikud nende kohandamiseks tehnika ja teaduse arenguga, võetakse vastu määruse (EÜ) nr 2371/2002[20] artikli 30 lõikes 3 sätestatud korras.

Artikkel 25
Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Nõukogu nimel
eesistuja

[20] Vt joonealune märkus 11.

I LISA

Taotlus

(Täidab taotleja)

Võimaluse korral tuleks andmete juures viidata teaduslikule kirjandusele ning märgetele isikliku teabevahetuse kohta teadusüksuste ja kalandusekspertidega. Taotlused, mis pole piisavalt üksikasjalikud, võidakse taotlejale lisateabe esitamiseks tagasi saata, mille tõttu võib ettepaneku hindamine viibida.

Kui tegemist on pigem ümberasustamise kui asustamise taotlusega, tuleb käesoleva lisa mõisted „asustamine" ja „asustatud" asendada terminitega „ümberasustamine" ja „ümberasustatud".

A) Kommenteeritud kokkuvõte:

Esitage dokumendi lühikokkuvõte, sealhulgas ettepaneku kirjeldus, potentsiaalne mõju kohalikele liikidele ja nende elupaikadele ning leevendavad meetmed, millega vähendatakse potentsiaalset mõju kohalikele liikidele.

B) Asustamine

1) Märkige asustamise või ümberasustamise ettepaneku aluseks oleva organismi nimetus (üldnimetus ja teaduslik nimi), samuti perekond, liik, alamliik või vajaduse korral madalam taksonoomiline üksus.

2) Kirjeldage organismi omadusi, sealhulgas iseloomulikke tunnuseid. Lisage teaduslik joonis või foto.

3) Kirjeldage organismi ajalugu vesiviljeluses, leviku laienemist või teisi asustamisjuhte (kui see on asjakohane).

4) Kirjeldage kavandatud asustamise eesmärke ja põhjendusi ning selgitage, miks nimetatud eesmärke ei saa saavutada pärismaiseid liike kasutades.

5) Milliseid muid strateegiaid on kaalutud ettepaneku eesmärkide saavutamiseks? Milline on võimalik mõju, kui midagi ei tehta?

6) Millisesse geograafilisse piirkonda kavatsetakse liik asustada? Lisage kaart.

7) Esitage kavandatud asustatavate organismide arv (esialgne, lõplik). Kas nimetatud projekti on võimalik jaotada osadeks? Kui see on võimalik, siis mitu organismi on kaasatud igasse ossa?

8) Kirjeldage populatsiooni (rajatis) ja geenipopulatsiooni allikat (allikaid) (kui on teada).

C) Asustatavate liikide eluloolised andmed iga elujärgu kohta

1) Kirjeldage kohalikku levimust ja asustamisest tulenevaid levimuse muutusi.

2) Märkige, kuhu on kõnealuseid liike varem asustatud ja kirjeldage ökoloogilisi mõjusid vastuvõtvale piirkonnale (kõnealuse elupaiga röövloomad, saakloomad, konkurendid ja/või struktuurilised/funktsionaalsed elemendid).

3) Millised faktorid piiravad nimetatud liike nende levilal?

4) Kirjeldage füsioloogilist taluvusvõimet (vee kvaliteet, temperatuur, hapnikusisaldus ja soolsus) igal eluetapil (varased arengujärgud, täisiga ja reproduktiivne faas).

5) Kirjeldage elupaiga eelistusi ja taluvusvõimet igas elujärgus.

6) Kirjeldage paljunemisbioloogiat.

7) Kirjeldage rändekäitumist.

8) Kirjeldage toidueelistusi igas elujärgus.

9) Kirjeldage kasvukiirust ja eluiga (samuti kavandatud asustamise piirkonnas, kui on teada).

10) Kirjeldage kõnealuse liigi või populatsiooni haigusetekitajaid ja parasiite.

11) Kirjeldage käitumisjooni (sotsiaalseid, territoriaalseid, agressiivseid).

D) Koostoime looduslike liikidega

1) Milline on asustatud organismi ellujäämis- ja kohanemispotentsiaal juhul, kui organism pääseb väliskeskkonda? (Sellele küsimusele tuleb vastata siis, kui kavandatakse organismi viimist avatud ja kinnistesse vesiviljelusrajatistesse).

2) Milliseid elupaiku asustatud liik tõenäoliselt kavandatud asustamispiirkonnas asustab ning kas need kattuvad haruldaste, ohustatud või eriti ohustatud liikide elupaikadega? (Märkige, kas kavandatud piirkond hõlmab ka piirnevaid veealasid.)

3) Millise kohalike liikide elupaigaga kavandatud asustamispiirkond osaliselt kattub? Kas seal leidub kasutamata ökoloogilisi ressursse, millest kõnealune liik kasu saaks?

4) Mida hakkab asustatud organism sihtkeskkonnas sööma?

5) Kas asustatud organismide söögivajadus toob kaasa kahjulikke mõjusid sihtökosüsteemile?

6) Kas asustatud organismid säilivad elavana ja paljunevad edukalt kavandatud asustamispiirkonnas või tuleb igal aastal isendeid juurde tuua? (See küsimus hõlmab liike, mis ei ole ette nähtud asustamiseks suletud vesiviljelusrajatistesse.)

7) Kas asustatud organismid hakkavad ristuma kohalike liikidega? Kas on võimalik, et kavandatud asustamise tõttu surevad kohalikud liigid või populatsioonid välja? Kas asustatud organismid võivad mõjutada kohalike liikide kudemiskäitumist ja kudemispaiku?

8) Kas kavandatud asustamine võib mõjutada elupaika või vee kvaliteeti?

E) Sihtkeskkond ja piirnevad veealad

1) Esitage sihtkeskkonna ja sellega piirnevate veekogude füüsikalised näitajad: hooajaline veetemperatuur, soolsus ja hägusus, lahustunud hapniku sisaldus, happesus, toitainete ja metallide sisaldus. Kas need parameetrid langevad kokku asustatavate liikide taluvusvõimega/eelistustega, sealhulgas paljunemiseks vajalike tingimustega?

2) Loetlege organismid, kes kuuluvad sihtveekogude liigilisse koosseisu (tähtsamad veeselgroogsed, -selgrootud ja -taimed).

3) Esitage andmed elupaiga kohta piirkonnas, kuhu asustust on kavandatud, sealhulgas piirnevate veealade kohta ning piiritlege kriitiline elupaik. Milline nimetatud parameetritest langeb kokku kavandatud asustatavate liikide taluvusvõimega/eelistustega? Kas asustatud organismid võivad eespool kirjeldatud elupaiku häirida?

4) Kirjeldage looduslikke või tehistõkkeid, mis peaks välistama asustatud organismide liikumise piirnevatesse veekogudesse.

F) Seire

Kirjeldage kavandatavate asustatavate liikide kohanemise edukuse järelhindamise plaane ja seda, kuidas hinnatakse võimalikke negatiivseid mõjusid kohalikele liikidele ja nende elupaikadele.

G) Majandamiskava

1) Kirjeldage kavandatud asustamise majandamise kava. Kavas peaks sisaldama järgmist teavet, kuid ei pea sellega piirduma:

   a) meetmed, mis on võetud tagamaks, et saadetisega ei kaasne teisi liike (sihtgruppi mittekuuluvaid liike);

   b) kellel on lubatud asustatavaid organisme kasutada ja millistel tingimustel;

   c) kas kavandatava asustamisega kaasneb kaubanduseelne faas;

   d) ettepaneku kvaliteedi tagamise kava kirjeldus ja

   e) muud õigusaktidest tulenevad nõuded, mida tuleb täita.

2) Kirjeldage võetavaid keemilisi, biofüüsikalisi ja haldamisega seotud meetmeid, millega välistatakse kõnealuste organismide ja sihtgruppi mittekuuluvate liikide juhuslik pääs teistesse sihtökosüsteemidesse. Esitage vajaduse korral andmed, mis käsitlevad veeallikat, heitvee ärajuhtimise paika, heitvee puhastamist, vihmavee kollektori lähedust, kontrolli röövloomade üle, maa-ala kaitstust ja keskkonda pääsemise vältimiseks rakendatavaid meetmeid.

3) Kirjeldage situatsiooniplaane, mida järgitakse juhul, kui organism pääseb kalakasvatusrajatisest või kalahaudejaamast välja ettekavatsematult, juhuslikult või ilma loata või kui koloonia pärast vabanemist juhuslikult või ootamatult laieneb.

4) Kui käesoleva ettepaneku eesmärk on kalakasvatuse rajamine, kirjeldage selle eesmärke. Kes saab taolisest kalakasvatusest kasu? Esitage majandamisplaani üksikasjad ja kui vaja, lisage majandamisplaani tehtavad muudatused nende liikide puhul, keda see mõjutab.

H) Ettevõtte andmed

1) Esitage omaniku ja/või ettevõtte nimi, vesiviljeluslitsentsi number ja tegevusluba (kui see on asjakohane) või valitsusasutuse nimetus koos kontaktisiku nime, telefoni- ja faksinumbri ning elektronposti aadressiga.

2) Märkige, kui elujõuline kavandatav projekt majanduslikult on.

I) Viited

1) Lisage üksikasjalik loetelu kõikidest tsiteeritud allikatest ning muust taotluse koostamisel kasutatud kirjandusest.

2) Lisage konsulteeritud teadusüksuste ja kalandusekspertide nimekiri koos aadressidega.

II LISA

Keskkonnaohu hindamise menetlused ja miinimumnõuded

Et kindlaks määrata veeorganismide asustamise ja ümberasustamisega kaasnevaid riske, on vaja hinnata kõnealuste organismide kohanemise tõenäosust ja tagajärgi.

Kõnealune hindamine käsitleb olulisi keskkonnakomponente. See hõlmab nii geneetilise ja ökoloogilise mõju hindamise standardiseeritud käsitlust kui ka kavandatavatel sihtveealadel levinud liike mõjutada võivate sihtgruppi mittekuuluvate liikide asustamise võimaliku mõju hindamise standardiseeritud käsitlust.

Läbivaatamisel ei asetata rõhku mitte arvväärtustele, vaid üksikasjalikele bioloogilistele ja muudele asjakohastele väidetele, millega väärtusi põhjendatakse. Teadusliku ebaselguse korral tuleks rakendada ettevaatusprintsiipi.

Kui taotlus käsitleb kavandatavat ümberasustamist, tuleb terminid „asustamine” ja „asustatud” asendada terminitega „ümberasustamine” ja „ümberasustatud”.

1. OSA: ÖKOLOOGILINE JA GENEETILINE RISKIANALÜÜS

1. etapp: Väljapoole kavandatavat asustamispiirkonda levimise ja seal kohanemise tõenäosus

Juhtum	**Tõenäosus (S, K, V)[1]**	**Kindlus (VK, PK, PE, VE)[2]**	**Hinnangut toetavad märkused [4]**
Kinniste vesiviljelussüsteemide puhul pääseb asustatud või ümberasustatud liik ümbritsevasse keskkonda			
Asustatud või ümberasustatud liik, mis on keskkonda pääsenud või seal hajunud, koloniseerub ja säilitab edukalt oma populatsiooni kavandatud asustamispiirkonnas väljaspool vesiviljelusrajatist			
Asustatud või ümberasustatud liik, mis on keskkonda pääsenud või seal hajunud, levib väljapoole kavandatud asustamispiirkonda			
Lõplik hinnang[3]			

(1) S = suur, K = keskmine, V = väike

(2) VK = väga kindel, PK = piisavalt kindel, PE = piisavalt ebakindel, VE = väga ebakindel

(3) **Kohanemise ja levimise tõenäosuse** lõplikuks hinnanguks on madalaima väärtusega elemendi väärtus (näiteks kui ülalnimetatud elementidele antud hinnang on **suur** ja **väike**, jääb lõpphinnanguks **väike**). Lisaks peavad kavandatud asustamispiirkonna välise populatsiooni tekkimisel esinema mõlemad juhtumid, nii tõenäosus, et organism koloniseerub ja säilitab edukalt populatsiooni kavandatud asustamispiirkonnas (olgu selleks piiritletud keskkonnaks näiteks rajatis või looduslik elupaik), kui ka väljapoole kavandatud asustamispiirkonda levimise tõenäosus (hinnatud nii, nagu eespool seletatud).

Kindlusastme lõplikuks hinnanguks on **madalaima** kindlusastmega elemendi väärtus (näiteks hinnangud **väga kindel** ja **piisavalt kindel** annavad tulemuseks lõpliku hinnangu **piisavalt kindel**).

(4) Suuniste saamiseks palutakse hindajal tutvuda Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) tegevusjuhise A ja B lisaga.

2. etapp: Kohanemise ja levimise tagajärjed

Juhtum	**Tõenäosus (S, K, V)**	**Kindlus (VK, PK, PE, VE)**	**Hinnangut toetavad märkused** (2)
Geneetiline segunemine kohaliku populatsiooniga põhjustab geneetilise mitmekesisuse kadu			
Konkurents loodusliku populatsiooniga (toidu, ruumi pärast) või selle väljasöömine põhjustab selle täieliku hävimise			
Muud ökoloogilist laadi soovimatud juhtumid			
Mõni ülalnimetatud juhtum jääb püsima isegi pärast asustatud liikide eemaldamist			
Lõplik hinnang(1)			

(1) Kohanemise ja levimise tagajärgede lõplikuks hinnanguks on kõrgeima hinnanguga elemendi väärtus (individuaalne tõenäosus) ning kindlusastme lõplikuks hinnanguks on madalaima kindlusastmega elemendi väärtus.

(2) Suuniste saamiseks palutakse hindajal tutvuda Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) tegevusjuhise A ja B lisaga.

3. etapp: Võõrliikide ja piirkonnast puuduvate liikidega kaasnev riskipotentsiaal

1. ja 2. etapi hinnangute alusel esitatakse üksainus väärtus:

Komponent	**Riskipotentsiaal (S, K, V)**	**Kindlus (VK, PK, PE, VE)**	**Hinnangut toetavad märkused** (2)
Kohanemine ja levimine (1. etapp)			
Ökoloogilised tagajärjed (2. etapp)			
Üldise riskipotentsiaali lõplik hinnang (1)			

(1) Riskipotentsiaali lõplikuks väärtuseks on kõrgeim esitatud väärtus, kui nimetatud kahe juhtumi tõenäosus ei erine üle ühe väärtuse võrra (st kui kohanemise ja levimise oht on kõrge ja ökoloogiliste tagajärgede tekkimise oht on keskmine, määratakse lõplikuks hinnanguks nimetatud kahe tõenäosuse kõrgeim väärtus ehk praegusel juhul kõrge). Kui nimetatud kahe juhtumi tõenäosus erineb üle ühe väärtuse võrra (st väärtustena on antud nii kõrge kui madal), on lõplikuks väärtuseks keskmine.

(2) Suuniste saamiseks palutakse hindajal tutvuda Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) tegevusjuhise A ja B lisaga.

Käesoleva hindamise tulemused tuleks väljendada järgmiselt:

Suur = asustamine on tõsine probleem (vaja on mõjusaid leevendavaid meetmeid). Ettepanek soovitatakse tagasi lükata, välja arvatud juhul, kui leevendavate meetmete abil on võimalik riski vähendada madalani.

Keskmine = asustamine on mõõdukas probleem. Ettepanek soovitatakse tagasi lükata, välja arvatud juhul, kui leevendavate meetmete abil on võimalik riski vähendada madalani.

Väike = asustamine ei ole märkimisväärne probleem. Ettepanek soovitatakse heaks kiita. Leevendavaid meetmeid ei ole vaja rakendada.

Ettepaneku võib esitatud kujul (leevendavaid meetmeid ei ole vaja rakendada) heaks kiita ainult juhul, kui üldine hinnanguline riskipotentsiaal on madal ja kui üldine kindlus, millega üldist riski hinnatakse, on väga kindel või piisavalt kindel.

Kui esialgse analüüsi tulemusena on üldiseks riskiastmeks saadud kõrge või keskmine, tuleb taotlusesse lisada levikut tõkestavate või leevendavate meetmete rakendamise ettepanekud, mille kohta tuleb teha riskianalüüs, kuni koguriski lõplikuks hinnanguks saadakse madal ning kindlusastmeks väga kindel või piisavalt kindel. Nimetatud lisaetappide kirjeldus koos levikut tõkestavate või leevendavate meetmete üksikasjaliku kirjeldusega on riskianalüüsi lahutamatu osa.

2. OSA: SIHTGRUPPI MITTEKUULUVATE LIIKIDE HINDAMINE

1. etapp: Sihtgruppi mittekuuluvate liikide kohanemise ja väljapoole kavandatavat asustamispiirkonda levimise tõenäosus

Juhtum	**Tõenäosus (S, K, V)**	**Kindlus (VK, PK, PE, VE)**	**Hinnangut toetavad märkused** (2)
Sihtgruppi mittekuuluv liik on asustatud veeorganismide asustamise või ümberasustamise tagajärjel			
Sihtgruppi mittekuuluv asustatud liik puutub kokku vastuvõtlike elupaikade või peremeesorganismidega			
Lõplik hinnang(1)			

(1) Tõenäosuse lõplikuks väärtuseks on madalaima riskihinnanguga elemendi väärtus ning kindlusastme lõplikuks väärtuseks on samuti madalaima kindlusastmega elemendi väärtus.

(2) Suuniste saamiseks palutakse hindajal tutvuda Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) tegevusjuhise A ja B lisaga.

2. etapp: Sihtgruppi mittekuuluvate liikide kohanemise ja levimise tagajärjed

Juhtum	**Tõenäosus (S, K, V)**	**Kindlus (VK, PK, PE, VE)**	**Hinnangut toetavad märkused** (2)
Sihtgruppi mittekuuluvad liigid konkureerivad kohaliku populatsiooniga või söövad selle välja, mis põhjustab kohaliku populatsiooni täieliku hävimise			
Sihtgruppi mittekuuluvate liikide geneetiline segunemine kohaliku populatsiooniga põhjustab geneetilise mitmekesisuse kadu			
Muud ökoloogilist või patoloogilist laadi soovimatud juhtumid			
Mõni ülalnimetatud juhtum jääb püsima isegi pärast sihtgruppi mittekuuluvate liikide eemaldamist			
Lõplik hinnang(1)			

(1) Tagajärgede lõplikuks hinnanguks on kõrgeima riskihinnanguga elemendi väärtus ning kindlusastme lõplikuks hinnanguks on madalaima kindlusastmega elemendi väärtus.

(2) Suuniste saamiseks palutakse hindajal tutvuda Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) tegevusjuhise A ja B lisaga.

3. etapp: Sihtgruppi mittekuuluvate liikidega kaasnev oht

1. ja 2. etapi hinnangute alusel esitatakse üksainus väärtus:

Komponent	**Riskipotentsiaal (S, K, V)**	**Kindlus (VK, PK, PE, VE)**	**Hinnangut toetavad märkused** (2)
Kohanemine ja levimine (1. etapp)			
Ökoloogilised tagajärjed (2. etapp)			
Lõplik hinnang(1)			

(1) Riskipotentsiaali lõplikuks väärtuseks on madalaima riskihinnanguga elemendi väärtus ning kindlusastme lõplikuks väärtuseks on samuti madalaima kindlusastmega elemendi väärtus.

(2) Suuniste saamiseks palutakse hindajal tutvuda Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) tegevusjuhise A ja B lisaga.

Võõrliikidega kaasneva ohu hinnangu suhtes kohaldatavaid nõudeid (I osa) kohaldatakse *mutatis mutandis* ka sihtgruppi mittekuuluvate liikidega kaasneva ohu hinnangu suhtes (II osa), sealhulgas levikut tõkestavate ja leevendavate meetmete rakendamise kohustust.

3. OSA: ÜLDINE KESKKONNAOHU HINNANG – KOKKUVÕTTEV ARUANNE

- Taotluse eellugu, taust ning põhjendus
- Riskianalüüsi kokkuvõttev teave
- Ökoloogilise ja geneetilise riskianalüüsi kokkuvõte
- Sihtgruppi mittekuuluvate liikide riskianalüüsi kokkuvõte
- Märkused
- Leevendavad meetmed
- Organismide potentsiaalse koguriski kokkuvõttev aruanne
- Nõuanded pädevale asutusele

III LISA

Karantiin

Karantiin on abinõu, mille rakendamisega hoitakse elusloomad või taimed ja kõik nendega kaasnevad organismid ümbritsevast keskkonnast täiesti eraldi, et vältida mõju looduslikele ja tehistingimustes peetavatele liikidele ning hoida ära soovimatuid muutusi looduslikes ökosüsteemides.

Võõrliike või piirkonnast puuduvaid liike tuleb hoida karantiinis nii kaua, et oleks võimalik avastada kõik sihtgruppi mittekuuluvad liigid ja kinnitada haigusetekitajate või haiguste puudumist. Karantiinirajatis tuleb ehitada asukohaliikmesriigi pädeva asutuse nõuete järgi ning nimetatud asutus vastutab ka rajatise tunnustamise eest. Karantiini kestus tuleb märkida loale. Kui rajatis ei asu vastuvõtvas liikmesriigis, lepivad rajatise eest vastutav nõuandekomitee ning vastuvõtva liikmesriigi nõuandekomitee kokku karantiini kestuses.

Ettevõtjad on kohustatud karantiinirajatisi käitama järgmistel tingimustel. Lisaks peavad ettevõtjal olema kvaliteedi tagamise programm ja käitlemisjuhend.

Kavandatud ümberasustamise taotluse puhul tuleb terminid „asustamine” ja „asustatud” asendada terminitega „ümberasustamine” ja „ümberasustatud”.

Heitvee ja jäätmete kõrvaldamine

Rajatise heitvett ja jäätmeid tuleb töödelda nii, et häviksid kõik võimalikud sihtgruppi kuuluvad liigid ja nendega kaasnevad organismid. Et tagada pidev töö ja täielik kaitse, peavad karantiinirajatise heitvee töötlemise süsteemid olema varustatud tõrkekindlate tagavaraseadmetega.

Töödeldud heitvesi ja jäätmed võivad sisaldada aineid, mis on keskkonnale kahjulikud (näiteks mädanemisvastased ained), ning need tuleb kõrvaldada viisil, mis vähendab mõju keskkonnale.

Tuleb ette valmistada heitvee ja tahkete jäätmete töötlemise üksikasjalik kord ning nimetada töötajad, kes vastutavad töötlemise ja ajakava eest. Kõnealust süsteemi tuleb pidevalt jälgida, et tagada selle tulemuslik toimimine ning võimalike rikete varajane avastamine.

Füüsiline eraldamine

Ümberasustatud organismid tuleb hoida teistest organismidest eraldi, et tõkestada nende levikut. See ei hõlma sentinelliliike, mis on spetsiaalselt kõnealuste organismidega kokku pandud, et katsetada asustatud liikide mõju. Tuleb vältida kõnealuste organismide kokkupuutumist lindude, muude loomade, haigusetekitajate ning saasteainetega.

Töötajad

Juurdepääsuõigus võib olla üksnes väljaõpetatud ja volitatud töötajatel. Jalatsid, käed ja kõik rajatises kasutatud materjalid tuleks enne rajatisest väljumist desinfitseerida (vaata allpool).

Seadmed

Saadetise kättesaamisel tuleb kõikides arenguetappides organisme, paake, vett, mahuteid ning seadmeid, mis on olnud otseses kokkupuutes asustatavate liikidega, kaasa arvatud mootorsõiduk, käidelda nii, et kõnealune liik või sellega kaasnev sihtgruppi mittekuuluv liik ei pääseks rajatisest välja. Kogu veo- ja pakkematerjal tuleb desinfitseerida või põletada, kui põletamine on lubatud.

Suremus ja kõrvaldamine

Tuleb pidada igapäevast suremuse arvestust ning see peab olema pädevale asutusele kontrollimiseks kättesaadav. Kõik surnud isendid tuleb hoida rajatises. Surnud isendeid, kudesid ega karpe ei ole lubatud kõrvaldada ilma tunnustatud töötlusviisi kasutamata, millega tagatakse täielik desinfitseeritus. On lubatud kasutada kuumtöötlemist, nagu näiteks autoklaavimist või keemilist steriliseerimist.

Surmajuhtumitest tuleb teavitada pädevat asutust ning liikmesriigid peavad surmajuhtumite põhjuseid õigel ajal uurima. Tuleb pidada igapäevast suremuse arvestust ning see peab olema pädevale asutusele kontrollimiseks kättesaadav. Surnud isendite ladustamine, transport ja kõrvaldamine peab toimuma vastavalt määrusele (EÜ) nr 1774/2002, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad.[21]

Vaatlus ja katsetamine

Sihtgruppi mittekuuluvate liikide esinemist tuleb korrapäraselt kontrollida. Kui mõnes organismis avastatakse asjaomane liik või seni avastamata haigus või parasiit, tuleb rakendada vajalikke meetmeid, et olukord kontrolli alla saada. Need meetmed võivad hõlmata kõnealuste organismide hävitamist ja rajatise desinfitseerimist.

Kestus

Karantiini kestus sõltub organismist, asjaomaste sihtgruppi mittekuuluvate liikide hooajalisest käitumisest ning pidamistingimustest.

Arvestuse pidamine

Karantiinirajatised on kohustatud pidama täpset arvestust järgmiste andmete kohta:

- töötajate sisenemis- ja väljumisajad;
- surmajuhtude arv ning ladustamise ja kõrvaldamise meetodid;
- sissetuleva vee ja heitvee töötlemine;
- ekspertidele esitatud proovid, mille abil kontrollitakse sihtgruppi mittekuuluvate liikide esinemist;
- kõik karantiinis hoidmist mõjutavad ebatavalised tingimused (elektrikatkestused, ehitusvead, halvad ilmastikuolud jne).

[21] ELT L 273, 10.10.2002, lk 1.

Desinfektsioon

Desinfektsioon hõlmab piisava kontsentratsiooniga desinfitseerimisvahendi kasutamist piisava aja jooksul, et hävitada kahjulikud organismid. Karantiinirajatise desinfitseerimise puhul kasutatavad desinfitseerimisvahendid ja nende kontsentratsioon peavad olema piisavad mere- ja magevee täielikuks desinfitseerimiseks. Sarnaseid kontsentratsioone tuleb kasutada rajatise korraliseks desinfitseerimiseks. Kõik desinfitseerimisvahendid on soovitatav enne ümbritsevasse keskkonda laskmist neutraliseerida ning merevett kasutatavates rajatistes tuleb tegelda keemilise desinfitseerimise käigus tekkivate jääkoksüdantide probleemiga. Eriolukorra puhul, nagu näiteks asustatud parasiidi või haigusetekitaja leidmisel, peab rajatises olema piisav kogus desinfitseerimisvahendit kogu rajatise desinfitseerimiseks.